

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30, 17 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana, ali zajedničke pobožnosti molitve svete krunice prije večernje mise, te klanjanja Presvetom oltarskom sakramentu četvrtkom – ne će biti.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa u Kažotičevoj dvorani ispod crkve, ulaz iz Stiplošekove ulice.

Komu bude potrebna sveta ispovijed ili duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 7 (493), 10. siječnja 2021.

KRALJICA

Krštenje Gospodinovo

U Očevoj ljubavi

*U vodu Jordana, Gospodine, sišao si,
s grješnima zajedno, da bliz im budeš.
Pristupaš k malenima, onima na rubu,
onima što u vodi Jordana, od hrama daleko,
kušahu oprati grijeha svoje.
I tu bi početak Kraljevstva tvojeg.
Početak je u vodi.
U vodi smo i mi Duhom oprani tvojim,
u vodi ti nas na novi život rodi
da ljubljena djeca budemo Oca tvog.
I danas molimo za otvorena nebesa i glas Očev,
što ljubav vječnu nosi nam,
da snagom ljubavi iste, darovane,
darovat možemo tebe onima što gladni su ljubavi,
i radosno svjedočit da ljubljena djeca Oca smo tvog
- milošću tvojom.*

I. čitanje (Iz 55, 1-11)

II. čitanje (1 Iv 5, 1 – 9)

Evangelje po Marku (Mk 1, 7 – 11)

Krštenje Gospodinovo

Krštenje Isusovo je objavljeno Isusovo po sv. Marku. Božićni su blagdani pokazali Isusovu ljudskost i božanstvenost. Rođen je kao svako dijete, čak odmah s izvjesnim otporom svijeta prema njemu.

Očito Marko piše o Isusu poslije cijelog njegovog života. Njemu je odmah na početku pisanja jasno tko je Isus - Sin Božji je očit već pri porođenju. Međutim, Isusovo očitovanje imalo je također svoj 'rast'. Otvarao se u svojem subjektu kao što se otvara cvijet. Svaki njegov čin govorio je njegovu izuzetost od svijeta i njegovu prisutnost u svijetu.

Duh Božji je onaj koji je potpuno očitovao Isusa kao Sina Božjega. Dapače, cijela je Isusova veličina u njegovom Duhu. Preporođenje u duhu je čovjekovo pročišćenje, postavljanje novoga duhovnog kriterija življenja. Dok god ostanemo na kriteriju 'tijela' uvijek ćemo imati i problematiku i teret tijela. Potrebno je da u nama progovori Duh, da budemo kršteni u Duhu.

Tada čovjek postaje novo biće, postaje sin zemlje i neba. S krštenjem Duha svetoga čovjek 'Adam' postaje 'Isus'. S krštenjem se uzdiže čovjek iznad razine 'prirode', ulazi u kulturu duha. A to je ono što čovjeka karakterizira kao čovjeka. Svako ljudsko biće još se nije porodilo u čovjeka. Neki se nikada, izgleda, ne porode u čovjeka.

Potreban je drugo rađanje u duhu i time se čovjeku mijenja cijeli njegov finalitet, a to znači djelovanje i življenje. On se počinje vrednovati prema drugom cilju. Krštenjem se čovjek otvara božanskom, Transcendenciji. Čovjek se otvara da se u njemu Bog 'porodi', da postane Isus. Isus s krštenjem postaje Krist (= Pomazanik - Mesija).

Krštenje je otvaranje prema Bogu. Starog čovjeka se nakalemljuje na Isusa i njegov Duh. Sva je Isusova veličina baš u njegovom Duhu. U njemu se otvoreno vidi Nebo. Novi čovjek je Isus. On je istinski čovjek i dolazi u ovaj svijet da mi postanemo Čovjek. Otvaranje Duhu Božjem je otvaranje apsolutnoj ljubavi ali i ljubavi u našem ljudskom tijelu.

Čovjek bez duha je čovjek determiniran, čovjek bez istinske ljubavi. Zato kad se otvorimo za ljubav otvaramo se i za druge ljude, otvaramo se za sve što oplemenjuje. Čovjek krštenjem otkriva svoju dušu (da je duhovno biće) i otkriva se Bogu koji je život njegova duha. Čovjek probuđen u duhu može vidjeti smisao svoga življenja, svojeg predanja – on s ljubavlju sve gleda i sve mu daje smisao.

Čovjek probuđenog i primljenog Duha biva drukčiji čovjek, zapravo biva drugi čovjek. I Isus se očitovao drukčiji – Krist - božanski – poslije svojeg krštenja. Krštenje je faktično poziv Duha svetoga da siđe u osobu i da se u njoj nastani. Čovjek s krštenjem (tako bi barem proizlazilo iz sadržaja krštenja) postaje pitomiji. Napušta divljinu (starog čovjeka – Adama) i prihvaća (njega prožima) milina (Novi Adam).

Na svakoga od nas je zazvan Duh sveti. On je ljubav Božja koja se nudi svakom čovjeku. Ali mi možemo postaviti također barijeru da se u nama ne nastani, odnosno da iz nas ne progovori. Po Bogu smo pozvani da budemo otvoreni Dobroti i Ljubavi. Krštenje u vodi je pripravnno krštenje za Duha svetoga.

Ako bi ostali samo na krštenju vodom (na obredu) i ne bi prešli (ne bi se otvorili) da budemo kršteni Duhom, ostali bi na pripravi i izostao bi nam bitni sadržaj krštenja – Duh. Svi su dosadašnji blagdani bili pripravnici. Vrlo su slikoviti i sakralni, a njima je cilj ne da nas sakralno zabave nego da nas Duhu Božjem otvore. Znači, oni su nam bili priprava da i iz nas progovori Duh Božji.

On je taj koji nas čini sinovima Božjim, ali nas i šalje u svijet da djelujemo (da ljubimo) kao sinovi Božji. Pošten i skroman život (život u ljubavi i bez sebičnosti) najbolja je priprava i otvaranje da Bog u svakoga od nas pošalje svog Duha prosvjetitelja. Naš će se život tada preobraziti i nama će sve sijevnuti drugom ljepotom bez napasti i zavodjenja.

Sve će nam postati putokaz prema Bogu koji nas je porodio i u kojega se povraćamo. Krštenje Isusovo, pa i naše krštenje otvara nas Ljubavi i stavlja u ljubav. S njime postajemo ispovjedaoci Ljubavi, sljedbenici Ljubavi, praktikanti Ljubavi.

Nebo i danas je prema nama otvoreno i poručuje nam da smo ljubljani sinovi Božji. A to hoće reći da smo božanska vrijednost na zemlji. Da, čovjek je nešto posebno u kozmosu!

Fr. Marijan Jurčević